

Дарителът — г-нъ *Карлъ Фонъ Цеска* е роденъ на 31, X 1862 година, въ града Хамбургъ, въ който градъ свършилъ и реалната гимназия. Наскоро слѣдъ свършването на гимназията г. Цеска се посвѣтилъ на театралното изкуство и сега е членъ на Императорския Виенски театъръ. Той е жененъ и има 2 дѣца — едно момче и едно момиче. Награденъ е: съ сръбския орденъ Св. Сава, съ кралския орденъ на *ромънската корона*, съ българския орденъ *Св. Александъръ* съ *Мариамския кръстъ* на нѣмския рицарски орденъ, съ императорския персидски орденъ на „*Лъва и Слънцето*“ и съ императорския японски медалъ на *червения кръстъ*.

Прибавление I.

Годишенъ рапортъ на учителския съвѣтъ при I Соф.
Държавна мъжка гимназия, изработенъ на 23. VI
1908 година.

Учителскиятъ съвѣтъ мисли, че за правилния и нормаленъ вървежъ на учебното дѣло въ нашитѣ сръдни училища, е необходимо да се прокаратъ отъ М-вото на Нар. Просвѣщение още и слѣднитѣ мѣроприятия, на които и други години е посочвано:

а. Необходимо е да се разширятъ правата на учителския съвѣтъ въ смисълъ, че той е послѣдняя инстанция за всички наказания на ученицитѣ. Министерството да утвърждава само (всички) изключване изъ всички училища въ България. Сжщо и за приемане ученици въ гимназията: Министерството да се откаже отъ правото си да прѣдписва приемането на ученици, на които съвѣта веднажъ е отказалъ. Това искане на съвѣта не се нуждае отъ мотивировка. На съвѣта сж добрѣ извѣстни, както всички спънки, които по разни влияния и въ разрѣзъ съ дисциплината въ училището му сж правени въ стремежа му да очисти класоветѣ отъ разваленитѣ и само нему извѣстни ученици, така и честитѣ прѣдписания да се приематъ тѣзи и онѣзи ученици, на които той поради поведението имъ, възрастта имъ или пъкъ лошия имъ успѣхъ е отказвалъ приемането.

б. Съвѣтътъ като взѣма прѣдъ видъ, какво лошо влияние върху поведението на ученицитѣ указва сегашната кодификация на на наказанията, мисли, че отъ голѣма необходимостъ е тя да бжде прѣмахната. При сегашния редъ ученикътъ знае, за каква простѣпка какво ще му бжде наказанието и той си позволява всичко онова, което не го довежда до най-страшното за него наказание-изключването. Ако тая кодификация се прѣмахне, ученикътъ ще знае, че послѣденъ сждия ще му бжде съвѣтътъ, че той ще прѣцѣнява простѣпката му и съ развързани рѣшитѣ ще му наложи съответното наказание. Тази (разпустнатостъ) неизвѣстностъ прѣдъ наказанието ще направи ученика да бжде винаги внимателенъ къмъ поведението си,